

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 269/2017
06.04.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Радослава Денчића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Радослава Денчића, адвоката Новака Рогановића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу ЗК 4/11 од 17.03.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 946/16 од 01.12.2016. године, у седници већа одржаној 06.04.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Радослава Денчића, адвоката Новака Рогановића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу ЗК 4/11 од 17.03.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 946/16 од 01.12.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу ЗК 4/11 од 17.03.2016. године, окривљени Радослав Денчић, оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 30.10.2010. године до 23.11.2010. године. Истом пресудом, окривљени је ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. КЗ. Такође, пресудом је од окривљеног одузето 9 кесица које садрже опојну дрогу Cannabis, једна дигитална вагица сиве боје марке „Soenihile“ са тасом од стакла, који мери грамажу од 1 - 5000 грама и 4 биљке опојне дроге Cannabis, укупне бруто масе 520 грама, одузете по потврдама о привремено одузетим предметима од 23.07.2010. године и од 29.10.2010. године. Пресудом је окривљени обавезан да плати суду на име паушала износ од 10.000,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења, као и да сноси трошкове унапред исплаћене из буџетских средстава суда, о чијој висини је одређено да ће суд накнадно одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 946/16 од 01.12.2016. године, одбијене су као неосноване жалба Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу и жалбе окривљеног Радослава Денчића и његовог браниоца, а пресуда Вишег суда у Крагујевцу ЗК 4/11 од 17.03.2016. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Радослава Денчића, адвокат Новак Рогановић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке у смислу члана 488. став 2. ЗКП, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама, против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости најпре истиче да побијане пресуде не садрже разлоге у погледу одлучних чињеница, а они који су дати, у знатној мери су противречни, чиме по оцени овог суда, указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Поред тога, бранилац окривљеног истиче да је суд своју одлуку засновао на претпоставкама, а не на чињеницама, у чију извесност је уверен, да није непристрасно ценио изведене доказе, нити је са једнаком пажњом утврђивао чињенице које терете или иду у корист окривљеног, којим наводима указује на повреду члана 16. став 2. и 4. ЗКП.

Такође, бранилац у захтеву истиче да је терет доказивања на тужиоцу, а да у конкретном случају не постоји ниједан доказ да је неко друго лице, како то нижестепени судови наводе у својим пресудама, паковало марихуану, због чега бранилац сматра да је побијаним пресудама повређен члан 15. став 2. ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче и то да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП.

У захтеву за заштиту законитости, бранилац указује да су нижестепени судови пропустили да утврде све чињенице које су од значаја за доношење правилне и законите одлуке, да су поједине одлучне чињенице погрешно утврђене, те да ниједним изведеним доказом није утврђено да је окривљени поступао на начин описан у изреци пресуде.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног оспорава оцену доказа од стране нижестепених судова и утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 15. став 2, 16. став 2. и 4, 438. став 1. тачка 11) и 438. став 2. тачка 2) ЗКП, као и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче и повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, али у образложењу захтева не наводи разлоге због којих сматра да је у побијаним пресудама дошло до наведене повреде кривичног закона, односно ниједном речју не указује због чега сматра да је у конкретном случају примењен закон који се не може применити, а како Врховни касациони суд, правноснажну одлуку и поступак који је претходио њеном доношењу, испитује у оквиру разлога, дела и правца који су истакнути у захтеву у смислу члана 489. став 1. ЗКП, то је овај суд оценио да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, у овом делу нема законом прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбацио као недозвољен, а на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП у делу у којем је захтев одбацио, јер нема законом прописан садржај.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић